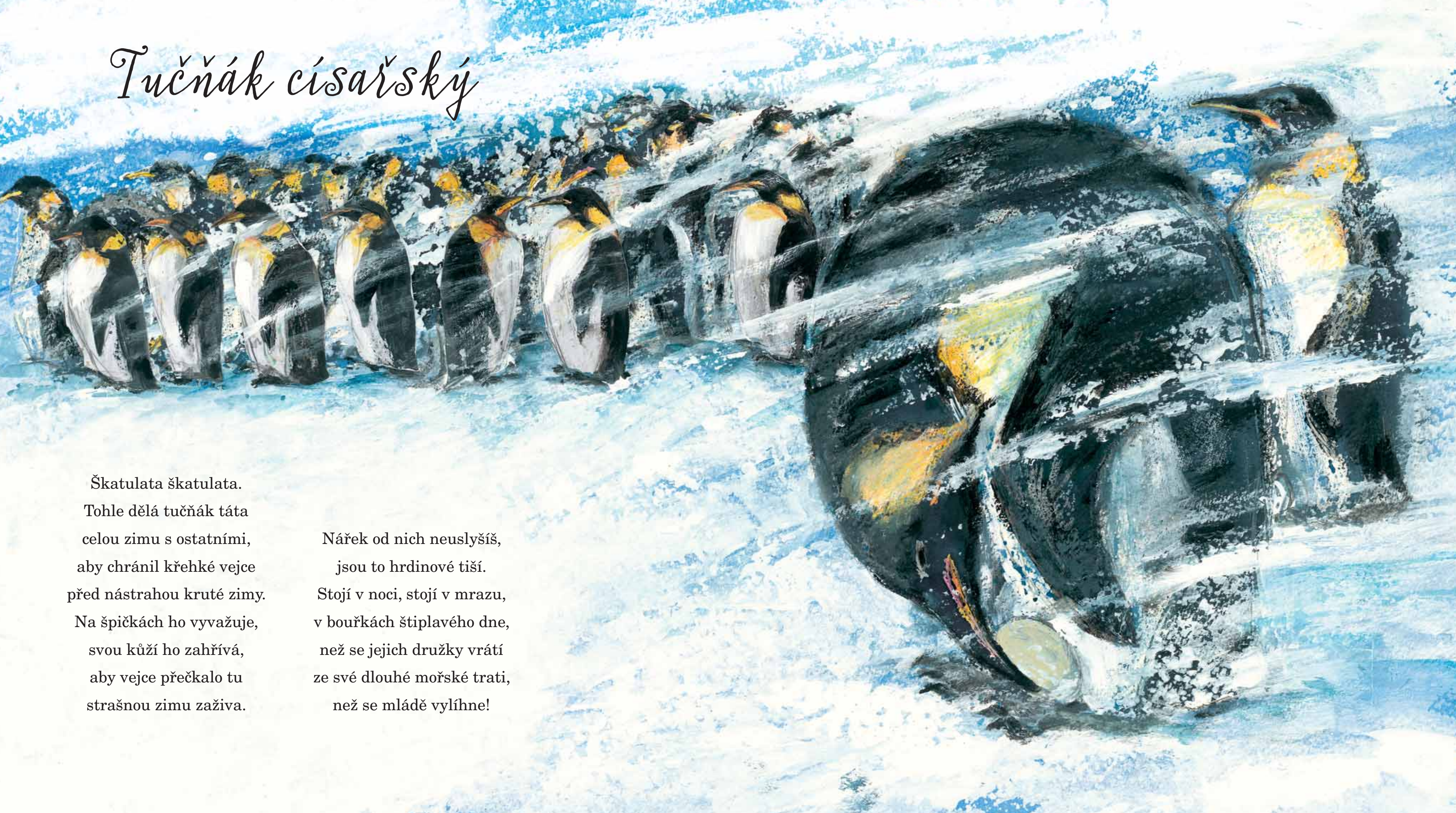

Tučňák císařský

Škatulata škatulata.
Tohle dělá tučňák táta
celou zimu s ostatními,
aby chránil křehké vejce
před nástrahou kruté zimy.
Na špičkách ho vyvažuje,
svou kůží ho zahřívá,
aby vejce přečkalo tu
strašnou zimu zaživa.

Nářek od nich neuslyšíš,
jsou to hrdinové tiší.
Stojí v noci, stojí v mrazu,
v bouřkách štiplavého dne,
než se jejich družky vrátí
ze své dlouhé mořské trati,
než se mládě vylíhne!

Narození klokánka

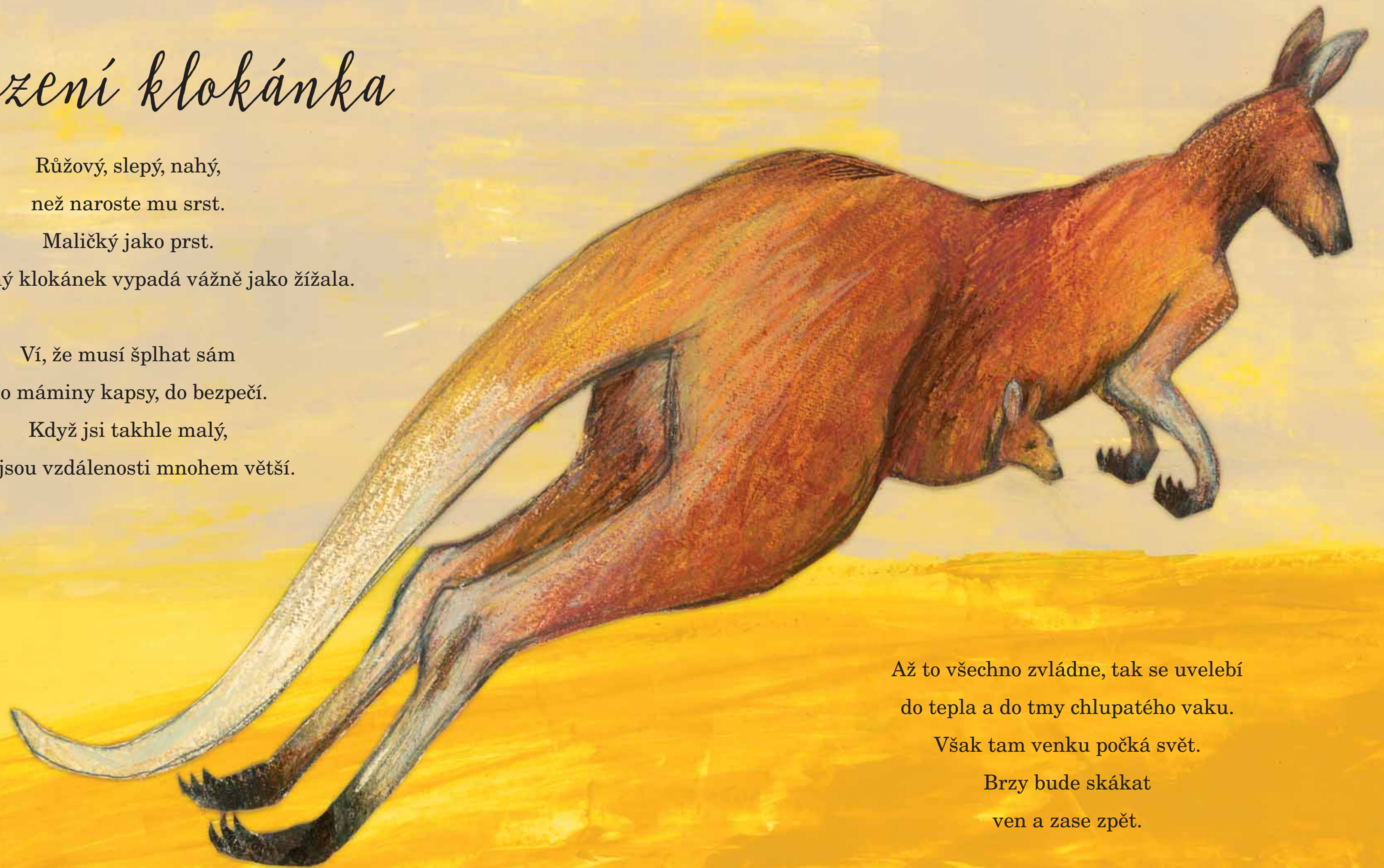
Růžový, slepý, nahý,
než naroste mu srst.

Maličký jako prst.

Novorozený klokánek vypadá vážně jako žížala.

Ví, že musí šplhat sám
do máminy kapsy, do bezpečí.

Když jsi takhle malý,
tak jsou vzdálenosti mnohem větší.

Až to všechno zvládne, tak se uvelebí
do tepla a do tmy chlupatého vaku.

Však tam venku počká svět.

Brzy bude skákat
ven a zase zpět.